

מ"ת 69702/03/23 - מדינת ישראל נגד עימאד פאהום, עלי יאסין (עציר)

בית המשפט המחוזי בנצרת

מ"ת 69702-03-23 מדינת ישראל נ' פאהום (עציר) ואח'

תיק חיצוני: פמ"צ 715/23

לפני כבוד השופט אסף זגורי

המבקשת מדינת ישראל

נגד

המשיבים

עימאד פאהום
עלי יאסין (עציר)

החלטה

1. ביום 22/6/23 ניתנה החלטתי בבקשת המשיבים לשחררם לחלופת מעצר באיזוק אלקטרוני.
2. במסגרת החלטתי זו הסברתי כי ראיתי לנכון להורות על חלופת מעצר הדוקה בפיקוח אלקטרוני משני טעמים מרכזיים: ראשית, מדובר בתיק שבו התשתית הראייתית הלכאורית היא ברמה נמוכה מאוד יחסית. שנית, למרות תסקירי המבחן השליליים מבחינת המלצתם, הרי שהמפקחים שהוצעו ומקובלים על בית המשפט כבר שימשו בתפקיד זה בתיק מעצר עד לתום ההליכים משנת 2014.
3. אדגיש, כי החלטתי זו הסתמכה על טענות הסניגור לפיהן המפקחים אכן שימשו בתיק מעצר קודם של שולחיו לפי דבריהם.
4. אלא, שבו ביום ולאחר שניתנה ההחלטה, הגיש הסניגור הודעה דחופה ובה ציין כי נפלה טעות בתום לב בטיעוניו בדיון ולמעשה המשיבים לא היו משוחררים בחלופת מעצר בתיק הקודם אלא שוחררו לחופשות מבית הסוהר וכן בתקופת היותם אסירים ברישיון (לאחר ניכוי שליש) היו תחת תנאי הפיקוח והמפקחים האמורים. הסניגור ציין כי לשיטתו אין במידע זה כדי לשנות מהחלטתי. קבעתי כי העניין יתברר בדיון שהיה קבוע להיום ובינתיים תיבחן התאמת תנאי החלופה על ידי הממונה על האיזוק האלקטרוני.
5. בדיון היום, טען ב"כ המבקשת, כי המידע החדש האמור משנה משמעותית את נקודת הכובד ובשים לב להחלטתי מיום 22/6/23 הרי שעל בית המשפט לשקול מחדש הדברים ולחזור בו מההחלטה בדבר חלופת מעצר באיזוק אלקטרוני. ביתר פירוט נטען, כי המידע החדש רלבנטי הן מבחינת המשיבים והן מבחינת המפקחים. מבחינת המשיבים, נטען כי סטטוס של מעצר הינו שונה מסטטוס של אסיר ברישיון או אסיר בחופשה וכי ממילא אין מקום

ליתן בהם אמון במסגרת ההליך הנוכחי. מבחינת המפקחים נטען כי גם לגביהם הסטטוס שונה שכן הפיקוח על אסיר הוא הרמטי יותר מאשר הפיקוח על עצור/משוחרר בחלופה.

6. הסניגור מצד שני, טוען כי המידע החדש לא אמור לשנות דבר מהחלטתי מיום 22/6/23 ; לדבריו אין כל הבדל בין עצור לבין אסיר ברישיון. נהפוך הוא, אם יש הבדל הוא לטובת אפשרות של שחרור וזאת כל כך מדוע? משום שבמסגרת שחרור לחופשה או שהות של אסיר ברישיון, ישנה הקפדה יתרה על תנאי השחרור והעובדה שהמשיבים עמדו בתנאים וכך גם המפקחים מלמדת על כך שניתן ליתן אמון בהם ביתר שאת. עוד נטען כי בניגוד לעבירות בהן יש מתלונן ספציפי שיש להפחית המסוכנות כלפיו, במקרה הנוכחי אין עדים שניתן להשפיע עליהם, אלא מסוכנות כללית שאותה ניתן לאיין באמצעות החלופה. על אלה הוסיף הסניגור כי בעניינו של אחד המשיבים (עימאד) ולמרות השגיאה במידע הקודם, הרי שהיה תיק נוסף של מעצר עד תום ההליכים במסגרתו קיבל בית משפט השלום הצעתו לחלופת מעצר תחת אותם מפקחים שמוצעים במקרה דנן וגם זו עובדה שמחזקת את סוגיית האמון במפקחים המוצעים.

7. לאחר ששבתי ושקלתי בדבר, לא מצאתי מקום לשנות מהחלטתי בדבר שחרור המשיבים למעצר בתנאי איזוק אלקטרוני (ובצו פיקוח ותחת תנאים מגבילים נוספים). אסביר כעת מדוע:

7.1. ראשית אציין כי ככל שהייתי סובר שנפלה טעות בשל המידע השגוי שנמסר, לא הייתי מהסס לבטל או לשנות את החלטתי. שופטים הם בני אדם, שופטים יכולים לטעות, בוודאי אם נמסר להם מידע שאינו מדויק.

7.2. הבסיס לכל החלטת מעצר עד לתום ההליכים הוא קיומה של תשתית ראייתית לכאורית. יש תשתית, יש עילה, יש מקום להורות על מעצר (בהיעדר חלופה ראויה). אמנם במקרה שלפניי, קבעתי כי יש תשתית ראייתית לכאורית לאישומים שיוחסו למשיבים. אלא שמדובר בתשתית ראייתית מוחלטת ודלה. בשים לתשתית ראייתית כה מוחלטת, סבורני כי הנטייה לשחרר לחלופת מעצר הולכת וגוברת עד מאוד. לא זו בלבד שמעצר אינו מקדמה על חשבון העונש, הוא גם לא יכול לשמש מפרעה על חשבון הליך שסיכויי אינם גבוהים להסתיים בהרשעה. ויחד עם זאת, ברי כי יורה בית המשפט בכל מקרה של תשתית ראייתית חלשה על שחרור ויבחן נסיבות ה"עושים" והמפקחים". העניין תמיד נתון לבחינה ושקילה של בית המשפט.

7.3. אמנם כן בהחלטתי ביקשתי לעמת ממצאי שירות המבחן ביחס למפקחים הן עם התרשמותי מהם בדיון ובעיקר עם העובדה ששימשו לפי הנטען כמפקחים של המשיבים בהליך מעצר עד לתום ההליכים בתיק פלילי קודם לפני כעשור. והנה כעת התברר כי בהליך הקודם הם היו עצורים ולא משוחררים בחלופה. יחד עם זאת אין חולק, כי בחופשות מבית הסוהר וכאסירים ברישיון הם היו בתנאים דומים ביותר לתנאים הנוכחיים אצל אותם מפקחים. בנוסף, אין חולק, כי לא נרשמה כל הפרה של התנאים על ידם. אין לי ספק כי בעת שקילת שחרורם של המשיבים למעצר בית כחלק מריצוי העונש או מתנאים שנקבעו בשחרור מוקדם, נלקחה בחשבון שאלת המסוכנות הנשקפת מהם. וזאת וביתר שאת, שכן אז דובר על מורשעים בהליך פלילי בעוד שבתיק שלפניי הם בגדר חפים מפשע. מקובלת עלי גם

טענת הסניגור, כי ההקפדה על התנאים של אסיר ברישיון אינה פחותה ואולי אף יותר הדוקה מאשר בתנאי המעצר עד לתום ההליכים, שכן כל הפרה של תנאי השחרור עלולה הייתה להוביל למאסר מחדש או לביטול תנאי שחרור. והנה המשיבים עמדו בכל התנאים וכך גם המפקחים. יש לציין עוד כי גם כאסירים משוחררים היו המשיבים תחת צו פיקוח. כלומר מדובר באמצעי פיקוח הדוק נוסף שמסייע לצמצם מסוכנות ולבקר התנהלות המשיבים בהיותם באיזוק.

7.4. ב"כ המדינה טוען כי סטטוס המשיבים שונה כשהם אסירים משוחררים או אסירים בחופשה לעומת הסטטוס של עצורים. הוא התייחס בעיקר למידת הפיקוח הואיל וביחס לאסירים ישנם גורמי פיקוח נוספים כמו משטרה רש"א, שירות תעסוקה. סבורני כי אין בכך משום שוני של ממש משחרור בחלופה בתנאי מעצר. קיים איזוק אלקטרוני שיכול להתריע על הפרת תנאים ובנוסף מפקחים לא מעטים ואת אלה עיביתי וגיביתי עם ערבויות יוצאות דופן כגון שעבוד נכס מקרקעין להבטחת התנאים, כך שסבורני שהדברים מאוזנים.

7.5. בנוסף, לא ניתן להתעלם מכך שמצאתי את המפקחים כראויים לפקח ולשמור על המשיבים ועל עמידתם בתנאי החלופה לאחר חקירתם בפניי. גם בהליך קודם ביחס לעימאד בשנת 2008 מצא בית משפט את המפקחים כראויים לשמש משמורים למשיבים. מדובר לפיכך בשלושה גורמים שבוחנים את המפקחים (לפחות של עימאד) ונותנים בהם אמון (הליך מעצר בשנת 2008 בבימ"ש שלום, הליך מאסר ושחרור ממאסר וההליך הנוכחי). גם לכך יש משמעות לא מבוטלת והדבר גם מלמד על כך שהמפקחים המוצעים מבינים היטב את החובות המוטלות עליהם.

7.6. תסקירי שירות מבחן הבוחנים את מידת האמון בעצורים ואת המפקחים המוצעים בדרך כלל מציעים תחזית עתידית ביחס למקרה שלפניהם. לטעמי, מקום שכבר היה מקרה של שחרור בתנאים, עם מפקחים שכבר שימשו בתפקיד זה, ביחס לאותם עצורים/משיבים וללא הפרות, הרי הדבר חייב להילקח בחשבון ולהיבחן על ידי שירות המבחן (דבר שלא נעשה במקרה שלפניי כאמור).

7.7. בסיכומי של דבר, יש לזכור כי החלופה הנדרשת במקרה שלפניי נדרשת להבטחת צמצום ואיון מסוכנות. לא נטען לחשש מפני הליכי שפיטה או לשיבוש ההליכים. המסוכנות היא כללית כלפי הציבור בשים לב לעבירות החזקת הנשק והסמים ולא מסוכנות ספציפית למתלונן כזה או אחר המצוי בקרבת מקום. כששוקלים דברים אלה, יחד עם התרשמות בית המשפט מהמפקחים המוצעים, יחד עם הערבויות שנקבעו, תנאי האיזוק, מעצר בית מלא ובשים לב לחולשה של הראיות הלכאוריות, סבורני כי אין מקום לשנות מהחלטתי.

8. לאור כל האמור וכאשר ניתן אישור הממונה, אני מורה על העברת המשיבים לתנאי איזוק אלקטרוני כפי שנקבע בהחלטתי מיום 22/6/23, לרבות צו הפיקוח. התנאי הקבוע בסעיף 11' להחלטה בדבר שעבוד נכס מקרקעין או ערבות בנקאית יבוצע בתוך 7 ימים מהיום ולא יעכב השחרור.

9. יחד עם זאת ובהתאם להסכמות הצדדים ותוך לקיחה בחשבון את העובדה שמדובר בסוף השבוע, אני מורה בזה על עיכוב הביצוע של ההחלטה למשך 24 שעות כבקשת המדינה ככל שמעוניינת לערור על ההחלטה.

10. המדינה תודיע עד שעתיים לפני כניסת השבת (7/7/23) האם הגישה הערר אם לאו.

המזכירות תמציא לצדדים ולליווי.

ניתנה היום, י"ז תמוז תשפ"ג, 06 יולי 2023, בהעדר הצדדים.